

[Kaj Andresen.]

Jeg anbefaler altså at stemme for ændringsforslag nr. 436.

Ændringsforslag nr. 507 er venstres og de konservatives forslag om, at bevillingen på 2,2 mill. kr. til erhvervelse af arealerne ved Tystrup-Bavelse bortfalder. Alle, der kender områderne omkring Tystrup-Bavelse, ved, hvilke naturværdier der er samlet her. Det er en af landets allersmukkeste egne. Skulle disse naturværdier sikres for befolkningen og ødelæggelse hindres, var det nødvendigt, at staten greb ind og gjorde det hurtigt. Der er mellem os og oppositionen ingen uenighed om, at de 2,2 mill. kr. var en høj pris for de to gårde, en pris, der jo skyldtes, at staten måtte betale for de oppustede værdier, som en påtænkt udstykning havde belagt dem med. Ved et efter vor mening nødvendigt køb sikrede man det offentlige områder, som nok i det lange løb vil vise sig — selv i dette tilfælde — at være pengene værd. Men det kan vel sige os et og andet om, hvor nødvendigt det er at få ændret § 22 i naturfredningsloven.

Jeg anbefaler at stemme imod venstres og de konservatives ændringsforslag nr. 507.

Af betænkningen fremgår det, at mindretallet, venstre og de konservative, vil beklage sig over, at udgiftsrammen på 8.540 mill. kr. og et kasseoverskud på 500 mill. kr. ikke er blevet overholdt i 1962-63. Herom vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Det er rigtigt, at udgiftsrammen var sat til 8.540 mill. kr. og kasseoverskuddet til 500 mill. kr. Det er også rigtigt, at regeringen kort tid efter forliget måtte gøre opmærksom på, at visse udgifter ikke var taget med ved rammens fastsættelse, og at en forskel i det økonomiske skøns og finanslovens opstilling var undgået opmærksomheden, således at der måtte ske en korrektion i rammen på ca. 70 mill. kr. Det er min opfattelse, at dette accepteredes af oppositionen.

Men det skal også understreges, at både den nuværende og den tidligere finansminister ved de løbende samråd om budgettets fastholdelse, samtidig med at de fastslog regeringens vilje til at overholde forligets ramme, hver gang gjorde opmærksom på den usikkerhed, som måtte præge skønnen over, hvad de lovbundne udgifter endeligt ville blive. Det er klart, at det ikke på for-

hånd er muligt at sige, hvad kommunerne skal have i refusion på sociale områder, til sygehuse o. s. v. Det var heller ikke muligt i sommeren 1962 at vide, hvad der skulle ydes i tilskud til lærerlønninger, så længe man ikke kendte det læste timetal.

De endelige resultater for året 1962-63 har vi endnu ikke, men efter den foreløbige opgørelse, som fremgår af den økonomiske oversigt, kan det allerede ses, at hverken udgiftsrammen eller kasseoverskuddet holder.

Ved forliget var beregnet et kasseoverskud på 500 mill. kr., dog således at øgede indtægter skulle forøge overskuddet tilsvarende. Da der efter oversigten er sket en forøgelse af statsindkomsterne med ca. 200 mill. kr., skulle kasseoverskuddet altså have været ca. 700 mill. kr. Imidlertid er der på kapitalbudgettet et minus på ca. 30 mill. kr. som følge af, at præmieobligationslånet kun har indbragt 65 mill. kr. i stedet for 100 mill. kr. Derefter skulle kasseoverskuddet være ca. 670 mill. kr., men det er efter den økonomiske oversigt kun 320 mill. kr., hvoraf følger, at udgifterne må være forøget med ca. 350 mill. kr. i forhold til forligsrammen.

Kan man derefter beskyldte regeringen for at have brudt forligsaftalen? Det mener jeg ikke man kan. Udgiftsstigningerne skyldes forhold af den art, som jeg før omtalte, og som ikke kunne forudses i sommeren 1962.

Fra det økonomiske sekretariat har finansudvalget modtaget en oversigt over de største af overskridelserne, så det ses, hvordan de fremkommer.

Heraf fremgår det, at kornordning og tilskud til afsætningsfremmende foranstaltninger for landbruget har kostet 475 mill. kr. mod forligets skøn på 450 mill. kr., altså 25 mill. kr. mere. Det skyldes, at statens salg af overskudskorn har givet et uventet stort tab.

Landbrugets amtskommunale grundskyld har kostet 43 mill. kr. i stedet for 16 mill. kr., en stigning på 27 mill. kr. Årsagen er her, at man mod tidligere forventning har anvendt en forrentningsprocent, hvori landbrugets indtægt ved statstilskud ikke indregnedes.

Sygehustilskuddet, som jo ikke kunne beregnes i foråret 1962, er blevet 35 mill. kr. større end ventet. Invalidepensionen, hvor